

Olcsó Hó és Sár CIPŐK GRÁCIÁNÁL

Kárász u. 3. Telefon 32-76.

sereget kell engedélyezni az általános véderőkötelezettség egyidejű bevezetésével együtt. Ezenkívül a német hadseregnek meg kell adni

mindazon fegyverek és hadianyagok használatát, amelyeket a leszerelési konferencia védelmi jellegűnek nyilvánított.

Karácsonyra és ujévre

több gyártól nagy lerakatot kaptam ékszer, óra, ezüst és egyéb divatos műipari újdonságokból. 1933-as olcsó áron. Nagy óra és ékszer javító műhely. Arany, ezüst és zalogjegy beváltó hely.

Laczkó (Fischer) óras ékszerész Kárász u. 14. Dréher söröző mellett.

Egy tál leves és néhány deka kenyér...

Hóban-fagyban várakoznak a népkonyhai ebédre az inségezredek

(A Délmagyarország munkatársától.) Dermedten ágaskodnak a jégge fagyott faágak, mint ha kihalt volna belőlük minden élet. A tetőkön magas dunyhákat dagasztott a hó. Csendben, alétan hallgatnak az uccák, csak a villamos csilingelése, autók túlkölése visít bele a télbe. Fázósan kuporognak a fejek kabátok gallérjaiban és különös, szomorú arcok tekintgetnek a távolba. Az élet múlása bágyadozik ezeknek az embereknek a szemében, az élet akarása pedig a gyermekszemek ijedt tükrében sem villan meg teljes fényvel.

Mint már annyi más, ez a tél sem hozta meg régi bajok elmúlását, a reménysugár most is fáradtan buj el a villámzó hőrengtetegben, amely vadul terpeszkedik szét a városban, különösen a kisköruton teli részeiben, ahova még kevesebb lapátoló kéz jut, mint a belvárosban. A hó sem hoz már segítyt...

Mi maradt más a szegény embernek, mint az a tál leves, vagy főzelék s a néhány deka kenyér,

amit könyörületes adófillérekkel gyűjtött össze a szociális gondoskodás.

Ott künn, a népkonyhák tájain látjuk a formátlanra bugyolált, rongyokban kesergő szegénység néma légióját, amint egykedvűen hallgatja az edényekbe cuppanó főzelék hangtalan ritmusát. Nem az éhesek örömeivel várnak itt, nem a nélkülözö gyomrok lelkesedésével nyújtják tálaikat reszkető öregek, sápadt aszszonyok, sárga bőrű, vézna gyerekek. Az évek óta elkínzott s a közös szegénységben egyszínűvé vált tömegek letargikus mozgásával vesznek már át az ételt. Egy kézmozdulat az egész, amelyet meg kell tenni, hogy éhen ne haljanak, mint ahogy ösztönösen védekezik az élő a rá mért csapások ellen... Már az uccán is tompán ráják a kenyeret, szűcsölik a tarhonyás krumplit, utána meredten néznek.

A Vásárhelyi-sugárut

végig feketélik szatyrokat, kannákat cipelők sorától. Mindenütt ugyanaz a kép.

Évek óta.

Rongyok verdesik a lábikrákat, görnyedten noszogatták a lábukat a menetelésre.

Egyik nap krumpli-szaggal telik meg az ucca, másik nap káposzta facsargatja a környék orrát. Nem nagy a változatosság, akár a Pulc altábornagy-uccán kerülnek be, akár a Berlini-körutra vesszük utunkat. És mégis van különbség. Egyik helyen izletesebben főznek, több tudással, mint a másik helyen. Erre már rájötték a szegény emberek, akik végigkóstolgatják több kerület konyháját.

A Vásárhelyi-sugáruton, az Atmeneti-otthonban gőzölgő, lúcsos káposztát mer három, az otthonhoz tartozó fiú. Csendben, rendben megy az ételosztás. Illedelmes „kérek”, illedelmes „köszönöm”. Jóízű az étel, keménymagos, mintha „hazai” lenne. Mindenki tudja, elkélne

benne még egy kis zsir, de a panaszok belefagytak a néma türelemhez szokott ajkakba.

Ezerkétszázhusz vendége volt ma a népkonyhának.

Vágo gondok, aki barátja, vigasztalója, segítője az ebéd-zarándokoknak, jószóval pótolja, amit az adófillérek szűk lehetősége megvont a szegényektől. A legszegényebbek gyerekeit magához veszi. Otthonában 42 gyereket ápol, etet, szállal el.

— Így kezünk a körülményekhez képest változatossá adni és azt főzünk, amit közkívánságra kérnek tőlünk — mondja a gondnok. Az 1600 kalóriát elérjük, ez elő is van írva. Persze, egy deka zsírnál több nem jut egy emberre. Sajnos. De kenyéradagunk 30 deka. Egyszer egy héten van hus, vagy kolbász, 6—8 deka személyenként.

Egy személy kosztja 10—12 fillér, megtudjuk ezt is az itteni népkonyhán. És az emberek száma napról-napra szaporodik...

Hideg süvit. Fagyban, csikorogva baktatunk a

Pulc altábornagy-ucca

felé... Cipőt ritkán látunk az itt ácsorgók lábán. Csak pokrócok csavarognak a meztelen lábfejekre és ütött-kopott fazekak nyulnak be a népkonyha ablakán.

Egy öreg kalapos hölgy félve szorongatja papircsomagját. Körülnéz, elindul, benéz a konyhaablakon. Kék már a marcangoló hidegtől, de visszafordul, egész a sarokig. A tarhonyás krumpli szaga felcsap a mellette elosonó edényekből. De ő csak vár. Vár, már az utolsó ember is elcsoszog a konyhától. A rácsot már megfogja az egyik legény, bezárja az ablakot, a fazekak kiürültek, erre előrejön a kalapos, idős nő, elfordítja a fejét, letörli két keserű, leguruló könyvét és — bedugja bögréjét az ablakon... 1933 karácsony hete.

Ebben a népkonyhában átlag

hatszázötven ember

kér enni naponta, de husz-harminccal emelkedik a létszám minden nap. Az étel ugyanolyan rendszer és beosztás szerint készül és osztódik, mint a másik két helyen. Információnk szerint itt 27 fillért számítottak ki egy személy napi ellátására.

— Nincsen elégedetlenség, zugás olykor — kérdelem a kedves nővért.

— Hangosság nincsen, de kiszól belőlük az elkeseredés, — feleli csendesén. A személyzet hallgat és végzi dolgát...

— Mi lesz a menü karácsonyra?

— Még nem tudjuk, — volt a válasz. Csak annyit hallottunk, hogy mindkét ünnepnap hus...

Aldás a népkonyha, ez biztos. Miért ne lehetne emellett legalább relatív megelégedés forrása? Az étel, mely a népkonyhán évről-évre állandóan egyforma, — mindig káposzta és mindig krumpli — megfoszt az egyébként vele járó nagyon kis életosztástól is, különösen, ha szódabikarbónás, rettenetes savanyu káposztákkal töltik meg a bögréket...

Aztán van különbség aközött, hogy miként főznek az egyes népkonyhákban...

És számon tartja-e valaki, hogyan szaporodnak a klinikákon az irracionálisan táplált, sárgaságos, májdaganatos gyermekbetegek?

I. v.

Potiorek temetése

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Bécsből jelentik: Potiorek tábornagyot kedden délután a legnagyobb csendben eltemették. A tábornokot egy Klagenfurt melletti falucska temetőjében helyezték örök nyugalomra. Végrendeletében maga kérte, hogy temetése minden gyászpompa nélkül történjék.

A veszprémi püspök balesete

Veszprém, december 19. Rott Nándor veszprémi megyéspüspök tegnap délután a püspöki palotából a városba akart menni, az uton megcsuszott és balkarját eltörte. A püspök saját lábán tért vissza a püspöki palotába, azonnal orvosi kezelés alá vették.

Uj főiskolai törvény Romániában

Bukarest, december 19. Az új főiskolai törvény most lépett életbe. A törvényt még a nemzeti parasztpárti uralom hozta, de a király csak most szentesítette. Az új törvény egyrészt megengedi a karhatalom bevonulását az egyetemekre, másrészt eltiltja a diákegyesületekben a politizálást.

Az elhibázott fellebbezése

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország vezércikkét irt, amelyben állást foglalt azok ellen, akik a tejfillérekkel szülő közgyűlési határozatot megfellebbezték. A vezércikknek nagy visszhangja támadt az érdekeltek körében. Tegnap közöltük dr. Pártos Istvánnak a polgármesterhez intézett levelét, amelyben a fellebbezést visszavonja. Ma a következő tartalmu levelet kaptuk Adám Jenőtől, akinek neve szintén szerepelt a fellebbezés aláírói között:

Igen tisztelt Szerkesztőség! A „Délmagyarország” mai számában legnagyobb meglepetésemre azt olvasom, hogy én aláírtam azt a fellebbezést, amely a tejfillérek szedésének megakadályozását célozza. Szükségesnek tartom hangsúlyozni, hogy semmi sem áll tőlem távolabb, mint az, hogy én álljak utjába a szegény gyermekek tejjelátásának. Az igazság az, hogy egy ismerősöm egy iv aláírására kért olyan időben, amikor üzletemben vevőkkel voltam elfoglalva és nem olvashattam el annak tartalmát. Annak igazolására, hogy a fellebbezés tartalmával magamat nem azonosítom, van szerencsém az ingyentejakkció céljára öt pengőt mellékelni azzal a kéréssel, hogy azt rendeltetési helyére juttatni sziveskedjenek. Ezzel egyidőben a polgármester úr ömeltőségének is bejelentem, hogy a magam részéről nem élek fellebbezéssel a közgyűlési határozat ellen.

Kitűnő tisztelettel: Adám Jenő, a „Fischer-Kézimunkaház” cégtulajdonosa.

Itt közöljük azt a postautalvány szelvényére irt levelet is, amely Selmeczy Józseftől érkezett a Délmagyarország címére.

Nagys. Pásztor József Főszerkesztő Urnak, Helyben. A tuloldalón jelzett összeget azzal a tiszteletteljes kéréssel bocsátom az Ön rendelkezésére, hogy abból 08 fillért a postai kézbesítési díj fedezésére és 10 pengőt pedig a szegény gyermekek ingyentejakkciója javára fordítson. Szíves jóindulatu közbenjárásáért fogadjak köszönetemet, tiszteletteljes híve: Selmeczy József.

Tisztviselők, Nyugdíjasok

előleg nélkül vásárolhatnak A. B. C. utalvánnyal. Első részletfizetés február 1-én.

Tóth óras, Kölcsey ucca 7. sz.

Karácsonyi csokoládé függelék

1 doboz, 30 darab	96 fillér
25 darab	46 fillér
1 doboz angyalhaj	16 fillér

Disztek, csokoládék, nagy választékban. HINDU csokoládélerakat KAROLYI UCCA 3. SZÁM 377

Festményeket,

képkereket legolcsóbban vásárolhat

Tóth képkerekezőnél

Tisza Lajos körút 45. szám 379